Смиљан има Теслу, а Вребац Милоша Богдановића.Тако бих због његове интелигенције, свестраности, талената ,племенитости, искрености и доброте у пар ријечи описала овог дјечака. Имала сам част упознати га непосредно пред велики догађај откривања споменика страдалом крајишком народу на Банстолу.
Дан пре тога
срела сам се са Милошем,
његовим млађим братом Миланом и мајком Добраном.
Милош је дивно, позитивно и несташно дијете као и већина његових вршњака. Ишли смо у Дина парк,
у играоницу, пили сок, трчали су он и брат, мајка их опомињала као што то мајке раде.

А онда други дан Милош је обукао бијелу кошуљу, прслук и личку капу, положио цвијеће на споменик одавши пошту свим страдалима и одерецитовао ЛИЧКЕ ЈАМЕ. Мали због својих година а ВЕЛИКИ ЧОВЈЕК
,
ЉУДИНА због својих дјела.
Свака његова рецитација или и
н
тервју буди код
човјека лавину лијепих емоција јер у свакој његовој ријечи осјетите искреност и доброту, оплемени вас.

Милош има 9 година, живи у Херцег Новом, иде у четврти разред и одличан је ученик. Поред рецитовања иде на фолклор и брејк денс, похађа музичку школу и свира гитару, иде на вјеронауку и пјева у црквеном хору, а
учесник је и
многих
хуманитарних концерата.

Највећа Милошева љубав је фудбал и највећи сан да игра за Црвену звезду. Својим радом и упорношћу почео је да остварује свој сан -био је учесник кампа за мале фудбалере на Јахорини гдје је изабран са још 12 дјечака да иду на пробу у Црвену Звезду и како сам каже са тим почиње остварење његовог највећег сна. Никада не заборави да истакне да његов тата навија за Звезду и да је његов дјед Милош, по коме носи име , навијао за Звезду.

Милош и његов брат су оличење лијепог кућног васпитања, дјеца која са тако мало година знају тако пуно о вјери, обичајима, свом народу, корјенима. Када је васпитачица питала Милана „Одакле си ти Милане?“ он је одговорио „ЈА САМ ИЗ КУМБОРА И ИЗ ВРЕПЦА“. Морам истаћи да је Милошева мама Добрана Црногорка али и мама краљица јер тако правилно васпитање дјеце данас је ријеткост.

С ви знамо колико се често шалимо на регионалној основи, али ова два предивна дјечака од малих ногу усмјерена су равноправно на своје личко и црногорско поријекло, мада се понекад чини да личко превладава..... Постид јех се ја
у разговору са Добраном колико она више познаје Врепчана него ја, зна чија је гдје кућа у Врепцу, а и сама ми је рекла да је пријатељи понекада зезају: „Ми да не знамо да си Црногорка мислили бисмо да си из Лике“.

Тако је то јер ми Личани имамо способност да „поличанимо“ све око себе. И Добрану смо „излудели“ причама како смо ми па ми најбољи у свему до те мере да ме је
звала да јој откријем како се прави баса, да савлада и то „кулинарско чудо“. Мало шале али ово пишем јер може бити при
мер толеранције, поштовања и прихватања онога што није твоје, а ипак је кроз твоју дјецу део тебе.

Милошев отац је Александар Ацо Богдановић, Милошев дјед је био Милош Богдановић, бака Мирјана, а прабака и прадјед су били Јела и Пејан.

Нови Сад,29.4.2019.g.

Јована Његомир

O AUTORU

Njegomir Jovana je rođena 27. 04. 1984. godine u Gospiću. Odrasla je u Mogoriću u koji su se njeni roditelji doselili sticajem životnih okolnosti. Jovanin otac je Bogdan Ivančević - Japić iz Počitelja, a po majci Ankici potiče iz Pavlovca, Zavodja i Vrepca. Njeni baba i djed su bili Milka (Milja) i Milan (Mišo) Njegomir iz Zavođa, a prabake i pradjedovi bili su Mara (Marača, djevojačko prezime Njegomir), Jovo Njegomir iz Zavođa i Anica (djevojačko prezime Graovac) i Vaso Novković ispod Kuka.

Doselila se u Novi Sad, kada imala 11 godina zbog ratnih dešavanja i posledica. U Novom Sadu je završila osnovnu, srednju hemijsku i Višu poslovnu školu. Po struci je ekonomista i radi kao saradnik za finansijsko - knjigovodstvene poslove u jednoj renomiranoj privatnoj agenciji u Novom Sadu.

Zahvaljujemo se našoj novoj, mladoj saradnici na njenom originalnom i inspirativnom tekstu. Jovanino porijeklo, životna i radna iskustva, mnogobrojna prijateljstva koja gaji i čuva od djetinjstva i naročito njeno iskustvo u dobrotvornim aktivnostima, doprinjeće zajedničkim naporima u oživljavanju naših Vrepca, Zvodja, Pavlovca, naše Like.

Mirjana Ćurin